

Ideer til brug af snakkekort

Helga Nerger Andersen, pædagogisk praksiskonsulent i Kerteminde Kommune:

.. der skal selvfølgelig tages hensyn til, hvilken aldersgruppe det handler om 😊

Kortene kan hjælpe børnene med at genkende, navngive og adskille følelserne, som de mærker i sig selv og i relation til andre. De er et redskab som hjælper med at sætte ord på, hvad børn er optaget af, hvad der gør dem glade, vrede, bekymrede, bange eller ked af det.

Samtalen om, at man kan have flere følelser på en gang og hvornår man er glad udenpå og bange indeni kan hjælpes i gang med kortene og alderssvarende tiltag, som åbner for kreativiteten, hvor især børn, som mangler ord og som i deres kognitive udvikling har brug for at kunne udtrykke sig på anden vis.

- Bred kortene ud - hvilke følelser er i familie med hinanden?
Tal om, at vi opfatter forskelligt
- Læg alle kortene på bordet eller langs med væggen.
Alle vælger et kort - gad vide, hvorfor du valgte lige dette?
- Vælg 4 kort - kan vi vise sindsstemningerne uden ord?
Hvordan står vedkomne? Hvad med øjnene?
Kan du se sådan ud?
Giv børnene spejle og lad dem gengive kortenes følelsesudtryk.
- Hvornår har du det mon sådan?
- Læg 4 forskellige kort med god plads imellem i rummet.
Lad børnene stå i midten. Fortæl en historie, som kan være koblet til dem, som børnene har fortalt dig.
Vent et øjeblik og lad børnene stille sig hen til et af billederne
(der findes ikke noget rigtigt eller forkert svar)
- Prøv det samme uden ord, men med mimik og gestik, så børnene skal læse din sindstilstand og derefter vælge kortet, som efter deres mening passer bedst til situationen.

- Giv børnene, der ønsker det, mulighed for at stå i midten og fortælle eller mime. Find musik, som matcher de forskellige følelsessituationer
- lad så børnene trække de kort, som de forbinder med musikken
- Trænger børnenes arousal til bevægelse, foregår det også her med kort, som er lagt i rummet, hvor børnene går rundt og så stiller sig til det kort, som de forbinder med musikken
- Lad hvert barn vælge et kort og lad dem fortælle en historie om, hvad de tænker der foregår. Gad vide, om de har oplevet noget lignende?
- Lav postkasser til de forskellige følelser og lad børnene tegne, hvad de mærker indeni - den voksne kan skrive bagpå tegningen, hvad det er, barnet tænker på.
- Vær så postmester og tøm kasserne og se sammen med børnene på tegningerne
- Opbevar dem til senere brug. Mange børn bliver glade, når de efter nogen uger ser deres tegning igen og oplever, (forhåbentlig) at situationer og følelser ændrer sig.
- Hav et ark med et omrids af kroppen parat, vælg et kort og bed børnene om at tegne på kroppen, hvor de kan mærke den følelse, de forbinder med kortet.

Dorte Yde Tiufkær, pædagogisk konsulent i Haderslev Kommune:

40 billeder kan virke lidt overvældende.

Det er en god ide at udvælge nogle af billederne, som du forestiller dig, kan være inspirerende for barnet/familien eller gruppen af børn, som du skal være sammen med. Fortæl indledningsvist, at kortene kan handle om altmuligt. Lige netop det, som vi kommer til at tænke på.

Bed nu barnet / børnene / familiemedlemmerne om at trække et kort, som de enten selv har lyst til at fortælle om ELLER som de gerne vil have, at du fortæller lidt om.

Du kan fortælle lige hvad der måtte dukke op. Måske en oplevelse fra din egen barndom eller noget, som du har hørt et barn fortælle dig om. Fortæl på en måde, hvor barnets følelse får plads.

Herefter er det meget muligt, at barnet / børnene eller den voksne i familien får inspiration til at fortælle en anden historie.

Måske kommer historien til at handle om en virkelighed, som barnet er en del af. Måske bliver det blot en historie til eftertanke.

Hanne Kallestrup Henningsen, Specialpædagogisk konsulent i Haderslev Kommune:

Billederne kan være omdrejningspunktet for små forløb med børn i børnehaver med det formål dels at øve sig i at snakke om følelser, dels at have mulighed for bedre at kunne forstå sine følelser og hvad der kan udløse dem.

I praksis i grupper af ca 4 børn samlet ca. en gang om ugen.
Den ene gruppe blev døbt "snakke-gruppe" den anden "hygge-gruppe".

Begge grupper har haft base i personalerum, som bidrager til at det er lidt højtideligt.
Vi har startet forløbene med at tegne vores familie (på A3 papir med lækre farver, snakke om dem og snakke om formålet med forløbet.)

Billederne placeres rundt i lokalet (stilles op af væg, hænges op eller lægges på gulvet

Børn og voksne vælger på skift et billede som tages med til bordet.

- Barnet fortæller og vi stiller evt spørgsmål eller kommenterer.
- Barnet bestemmer selv hvornår vi er færdige med at snakke om pågældende billede.
- Det har fungeret godt, at vi voksne også vælger, så vi på den måde kan bringe relevant i spil (udvidde børnenes perspektiver)

- At billeder er placeret så vi skal rejse os, har vist sig gavnligt -især for børn der er urolige og måske endda opmærksomhedsforstyrrede. Ligeledes har vi med enkelte børn erfaret, at der er mest ro på (og overskud til at lytte) ved at sidde at tegne, når de ikke lige er dem der skal finde et billede.

Billeder brugt som vendespil, hvor antallet af stik tilpasses gruppen.

- Børnene er med til at vælge de billeder, der skal indgå i spillet.
- Børnene opfordres til at fortælle, hvad der er på billedet, men det enkelte barn bestemmer selv om det vil.
- Her kan I også vælge, at barnet kan bede en voksen om at fortælle!

Kan supplere med at fortælle, at billedet fra "Far, morog børn" hvor et barn får fodmassage, inspirerede til at bruge fodmassage/trykke rundt på kroppen som afslutning hver gang.

Og børnene skulle nok minde os om dette.

1000 tak til Helga, Dorte og Hanne